

Wytyczne dotyczące systemu zarządzania

Wytyczne dotyczące systemu zarządzania

1. Wprowadzenie

- 1.1. Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. (zwanego dalej rozporządzeniem ustanawiającym EIOPA lub rozporządzeniem)¹ EIOPA wydaje wytyczne adresowane do właściwych krajowych organów nadzoru dotyczące sposobu postępowania w okresie przygotowawczym poprzedzającym wdrożenie przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (dyrektywy Wypłacalność II)².
- 1.2. Podstawą niniejszych wytycznych są art. 40–49, art. 93, art. 132 i art. 246 dyrektywy Wypłacalność II.
- 1.3. W przypadku nieprzyjęcia niniejszych wytycznych przygotowawczych, europejskie krajowe organy nadzoru mogą uznać za wskazane opracowanie rozwiązań krajowych w celu zapewnienia należytego nadzoru opartego na analizie ryzyka. Brak spójnego i zbieżnego systemu sprawowania nadzoru na szczeblu UE może doprowadzić do powstania zróżnicowanych rozwiązań krajowych ze szkodą dla prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- 1.4. Przyjęcie spójnego i zbieżnego podejścia w ramach przygotowań do wdrożenia przepisów dyrektywy Wypłacalność II ma kluczowe znaczenie. Niniejsze wytyczne powinny być postrzegane jako element prac przygotowawczych poprzedzających wdrożenie dyrektywy Wypłacalność II – ich celem jest ułatwienie przygotowań do stosowania przepisów tej dyrektywy w kluczowych obszarach, aby zapewnić prawidłowe zarządzanie zakładami oraz zapewnić, że krajowe organy nadzoru dysponują odpowiednimi informacjami. Wspomniane obszary obejmują system zarządzania, w tym system zarządzania ryzykiem, oraz prospektywną ocenę własnych ryzyk (przeprowadzaną na podstawie zasad własnej oceny ryzyka i wypłacalności, tzw. ORSA), proces przedaplikacyjny modeli wewnętrznych oraz przedkładanie informacji właściwym krajowym organom nadzoru.
- 1.5. Rozpoczęcie przygotowań z odpowiednim wyprzedzeniem jest kluczowe dla zagwarantowania, że w momencie pełnego wejścia przepisów dyrektywy Wypłacalność II w życie, zakłady i właściwe krajowe organy nadzoru będą dobrze przygotowane i będą w stanie stosować wymogi nowego systemu. Dlatego też oczekuje się, że właściwe krajowe organy nadzoru będą prowadziły dialog z zakładami.

¹ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48–83.

² Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1–155.

- 1.6. W ramach przygotowań do wdrożenia dyrektywy Wyłłalalność II włłłciwe krajowe organy nadzoru powinny wprowadzić wytyczne od dnia 1 stycznia 2014 r. zgodnie z procedurą przewidzianą w tym dokumencie, tak aby zapewnić podjęcie odpowiednich kroków przez zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji w celu pełnego wdrożenia dyrektywy Wyłłalalność II.
- 1.7. Włłłciwe krajowe organy nadzoru sę zobowiązane do przedstawiania EIOPA sprawozdania z postępu prac związanych z wdrazaniem niniejszych wytycznych do końca lutego roku następującego po roku objętym sprawozdaniem, przy czym pierwsze takie sprawozdanie, obejmujące okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2014 r., należy przedłożyć do dnia 28 lutego 2015 r.
- 1.8. W niniejszych wytycznych zawarto wskazówki dotyczące zasady „ostrożnego inwestora”. Włłłciwe krajowe organy nadzoru sę zobowiązane do zagwarantowania, że w okresie przygotowawczym zakłady będą stosowały się do tej zasady bez uszczerbku dla przestrzegania systemu regulacyjnych limitów (wymogów) ilościowych obowiązującym w ramach aktualnego systemu nadzoru. Ponadto włłłciwe krajowe organy nadzoru sę zobowiązane do zapewnienia, że w okresie przejściowym zakłady poczynią postępy niezbędne do wprowadzenia wszystkich wymaganych środków zarządzania związanych z realizowanymi inwestycjami. Nie oznacza to jednak konieczności natychmiastowej zmiany portfeli inwestycyjnych zakładów w zakresie, w jakim uznałyby one taką zmianę za niezbędną w przypadku pełnego wejścia w życie systemu przewidzianego w dyrektywie Wyłłalalność II.
- 1.9. Wytyczne dotyczące funkcji aktuarialnej zawierają odniesienia do wymogów kapitałowych i rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. Odniesienia te należy postrzegać jako odniesienia do wymogów dyrektywy Wyłłalalność II. Większość zadań funkcji aktuarialnej jest związana z koordynacją rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w ramach dyrektywy Wyłłalalność II. W okresie przygotowawczym zadania te sę istotne głównie w kontekście przedkładania okresowych informacji włłłciwemu krajowemu organowi nadzoru. Nie ustanowiono pełnych ram wyceny wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w tym okresie. Odpowiednie ramy zostaną ustanowione w późniejszym terminie do celów związanych ze sporządzaniem sprawozdań przygotowawczych (i wyłącznie do tych celów).
- 1.10. Zgodnie z przepisami dyrektywy Wyłłalalność II włłłciwe krajowe organy nadzoru sę zobowiązane do zapewnienia stosowania niniejszych wytycznych w sposób proporcjonalny do charakteru, skali i złożoności ryzyka związanego z prowadzeniem działalności przez zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji. W wytycznych uwzględniono kwestie związane ze stosowaniem zasad proporcjonalności poprzez zawarcie treści tej zasady w odpowiednich postanowieniach.
- 1.11. Włłłciwe krajowe organy nadzoru powinny stosować wytyczne zarówno w odniesieniu do pojedynczych zakładów ubezpieczeń, jak i odpowiednio w

odniesieniu do ubezpieczeniowych grup kapitałowych. Ponadto w odniesieniu do grup właściwe krajowe organy nadzoru są zobowiązane do stosowania wytycznych odnoszących się do specyfiki grup.

1.12. Na potrzeby niniejszych wytycznych przyjmuje się następujące definicje:

- „podmiot odpowiedzialny”, o którym mowa w wytycznych specyficznych dla grupy, oznacza podmiot odpowiedzialny za spełnienie wymogów dotyczących zarządzania na poziomie grupy.

1.13. Wytyczne wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.

Sekcja I: Ogólne postanowienia dotyczące wytycznych przygotowawczych

Wytyczna 1 – Ogólne postanowienia dotyczące wytycznych

- 1.14. Właściwe krajowe organy nadzoru powinny podjąć odpowiednie kroki, aby umożliwić wdrożenie niniejszych wytycznych dotyczących systemu zarządzania od 1 stycznia 2014 r.
- 1.15. Właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, że zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji oraz grupy podejmą właściwe kroki w celu:
- stworzenia efektywnego systemu zarządzania zgodnie z przepisami dyrektywy Wypłacalność II, tak aby zapewnić prawidłowe i ostrożne zarządzanie;
 - stworzenia efektywnego systemu zarządzania ryzykiem obejmującego strategię, procesy i procedury sprawozdawcze niezbędne do ciągłego identyfikowania, mierzenia, monitorowania, zarządzania i raportowania ryzyka, na które zakłady są lub mogą być narażone, na poziomie indywidualnym i zagregowanym, jak również zależności między nimi; oraz
 - dostarczania jakościowych informacji, które umożliwią właściwym krajowym organom nadzoru kontrolę i ocenę jakości systemu zarządzania.

Wytyczna 2 – Sprawozdanie z postępu prac, które należy przedłożyć EIOPA

- 1.16. Właściwe krajowe organy nadzoru są zobowiązane do przedstawiania EIOPA sprawozdania z postępu prac związanych z wdrażaniem niniejszych wytycznych do końca lutego roku następującego po roku objętym sprawozdaniem, przy czym pierwsze takie sprawozdanie obejmujące okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2014 r. należy przedłożyć do dnia 28 lutego 2015 r.

Sekcja II: System zarządzania

Rozdział I: Ogólne wymogi w zakresie zarządzania

Wytyczna 3 – Organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy

- 1.17. Zgodnie z art. 41 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy danego zakładu prowadził odpowiednią współpracę z każdym powołanym przez siebie komitetem, jak również z osobami zarządzającymi wyższego szczebla i innymi osobami nadzorującymi kluczowe funkcje w ramach zakładu, aktywnie wymagając informacji oraz, w razie konieczności, sprawdzając uzyskane informacje.
- 1.18. Zgodnie z art. 246 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy podmiotu odpowiedzialnego prowadził odpowiednią współpracę z

organami administrującymi, zarządzającymi lub nadzorczymi wszystkich podmiotów wchodzących w skład danej grupy, aktywnie wymagając informacji oraz sprawdzając rezultaty procesu decyzyjnego w kwestiach, które mogą mieć znaczenie dla grupy.

Wytyczna 4 – Struktura organizacyjna i operacyjna

- 1.19. Zgodnie z art. 41 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład posiadał odpowiednią strukturę organizacyjną i strukturę operacyjną służące wspieraniu realizacji celów strategicznych zakładu i prowadzonej przez niego działalności. Struktury te powinny być wystarczająco elastyczne, aby mogły zostać w odpowiednim czasie dostosowane do zmian celi strategicznych, jak również do zmian zakresu prowadzonej działalności lub otoczenia biznesowego zakładu.
- 1.20. Zgodnie z art. 246 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy podmiotu odpowiedzialnego przeprowadzał ocenę wpływu zmian struktury grupy na zrównoważoną sytuację finansową podmiotów, które doświadczyły wpływu tych zmian, oraz terminowo wprowadzał niezbędne korekty w tym zakresie.
- 1.21. Zgodnie z art. 246 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy podmiotu odpowiedzialnego posiadał odpowiednią wiedzę na temat struktury organizacyjnej grupy, modeli biznesowych podmiotów wchodzących w jej skład oraz powiązań między nimi, a także na temat ryzyka związanego ze strukturą grupy.

Wytyczna 5 – Kluczowe funkcje

- 1.22. Zgodnie z art. 44, 46, 47 i 48 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład w odpowiedni sposób wdrożył następujące kluczowe funkcje: funkcję zarządzania ryzykiem, funkcję zgodności z przepisami, funkcję audytu wewnętrznego oraz funkcję aktuarialną.
- 1.23. Zgodnie z art. 44, 46, 47, 48 i 246 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby podmiot odpowiedzialny w odpowiedni sposób wdrożył następujące kluczowe funkcje na poziomie grupy: funkcję zarządzania ryzykiem, funkcję zgodności z przepisami, funkcję audytu wewnętrznego oraz funkcję aktuarialną.

Wytyczna 6 – Proces decyzyjny

- 1.24. Zgodnie z art. 41 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, że zakład przestrzega wymogu, aby przynajmniej dwie osoby faktyczne zarządzały jego działalnością. Oznacza to, że w każdą istotną

decyzję dotyczącą zakładu powinny być zaangażowane co najmniej dwie osoby faktycznie zarządzające zakładem, zanim zostanie ona wprowadzona w życie.

Wytyczna 7 – Dokumentowanie decyzji podejmowanych na szczeblu organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego

1.25. Zgodnie z art. 41 i art. 44 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić należyte dokumentowanie decyzji podejmowanych na szczeblu organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego zakładu, jak również gromadzenie danych na temat tego, w jakim stopniu informacje pochodzące z systemu zarządzania ryzykiem zostały wzięte pod uwagę przy podejmowaniu tych decyzji.

Wytyczna 8 – Przegląd wewnętrzny systemu zarządzania

1.26. Zgodnie z art. 41 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy zakładu określił zakres i częstotliwość przeprowadzania przeglądów wewnętrznych systemu zarządzania, biorąc pod uwagę charakter, skalę i złożoność działalności prowadzonej zarówno na poziomie pojedynczego zakładu, jak i na poziomie grupy, jak również strukturę grupy.

1.27. Zgodnie z art. 41 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakres, ustalenia i wyniki przeglądu zostały odpowiednio udokumentowane i przedstawione organowi administrującemu, zarządzającemu lub nadzorczemu zakładu. Aby zapewnić podejmowanie działań następczych oraz ich dokumentowanie, należy zapewnić odpowiednie informacje zwrotne.

Wytyczna 9 – Zasady

1.28. Zgodnie z art. 41 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład dopasował wszystkie zasady, których należy przestrzegać w ramach systemu zarządzania, ze sobą oraz z realizowaną strategią biznesową. W każdej ze wspomnianych zasad należy jasno określić co najmniej:

- a) cele, do których realizacji mają przyczynić się odpowiednie zasady;
- b) zadania, które należy wykonać, oraz osobę lub funkcję odpowiedzialną za ich realizację;
- c) procesy i procedury sprawozdawcze, które należy zastosować; oraz
- d) zobowiązanie odpowiednich jednostek organizacyjnych do przekazywania funkcji zarządzanie ryzykiem, funkcji audytu wewnętrznego oraz funkcji zgodności z przepisami i funkcji aktuarialnej informacji na temat wszelkich faktów o istotnym znaczeniu dla wypełnianych przez nie obowiązków.

1.29. Zgodnie z art. 41 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby w opracowanych zasadach dotyczących kluczowych

funkcji zakład określił umiejscowienie tych funkcji w hierarchii struktury zakładu, jak również przysługujące im prawa i uprawnienia.

Wytyczna 10 – Plany awaryjne

1.30. Zgodnie z art. 41 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład identyfikował ryzyko, które powinno być objęte planami awaryjnymi, uwzględniając obszary, które uzna za narażające go na zagrożenie, oraz aby dokonywał regularnego przeglądu, aktualizował i testował te plany awaryjne.

Rozdział II: Kompetencje i reputacja

Wytyczna 11 – Wymogi dotyczące kompetencji

1.31. Zgodnie z art. 42 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład zapewnił, że osoby, które faktycznie zarządzają zakładem lub wykonują czynności w ramach innych kluczowych funkcji, w tym członkowie organu administrującego, nadzorczego lub zarządzającego zakładem, były „kompetentne”, oraz aby brały one pod uwagę obowiązki przypisane do poszczególnych osób, tak aby zapewnić odpowiedni poziom zróżnicowania kwalifikacji, wiedzy i odpowiedniego doświadczenia w celu zagwarantowania, że zakład jest zarządzany i nadzorowany w profesjonalny sposób.

1.32. Zgodnie z art. 42 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład zapewnił, że członkowie organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego kolektywnie posiadają odpowiednie kwalifikacje, doświadczenie i wiedzę w zakresie co najmniej:

- a) rynków ubezpieczeń i rynków finansowych;
- b) strategii i modelu biznesowego;
- c) systemu zarządzania;
- d) analizy finansowej i aktuarialnej; oraz
- e) ram i wymogów prawnych.

Wytyczna 12 – Wymogi dotyczące reputacji

1.33. Zgodnie z art. 42 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby przy przeprowadzaniu oceny mającej na celu ustalenie, czy dana osoba cieszy się dobrą „reputacją”, zakład przeprowadził ocenę takiej osoby pod kątem jej uczciwości i sytuacji finansowej, opierając się na istotnych przesłankach dotyczących jej charakteru, wzorców zachowań i zasad prowadzenia działalności gospodarczej, w tym wszelkich aspektów kryminalnych, finansowych i nadzorczych, niezależnie od jurysdykcji. Termin przedawnienia popełnionego wykroczenia ustala się zgodnie z przepisami prawa krajowego lub stosowaną praktyką.

Wytyczna 13 – Zasady i procedury dotyczące kompetencji i reputacji

1.34. Zgodnie z art. 41 i 42 dyrektywy Wyłatalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład ustanowił zasady w zakresie wymogów dotyczących kompetencji i reputacji, uwzględniające co najmniej:

- a) opis procedury stosowanej do oceny kompetencji oraz reputacji osób, które faktycznie zarządzają zakładem lub wykonują czynności w ramach innych kluczowych funkcji, zarówno przy rozważaniu możliwości zatrudnienia kandydata na dane stanowisko, jak również na bieżąco;
- b) opis sytuacji, które dają podstawę do przeprowadzenia ponownej oceny spełnienia wymogów dotyczących kompetencji i reputacji; oraz
- c) opis procedury stosowanej do oceny kompetencji oraz reputacji innych odpowiednich pracowników nieobjętych wymogami art. 42 dyrektywy Wyłatalność II, przeprowadzanej zgodnie z normami wewnętrznymi zarówno przy rozważaniu możliwości zatrudnienia kandydata na dane stanowisko, jak również na bieżąco.

Wytyczna 14 – Outsourcing kluczowych funkcji

1.35. Zgodnie z art. 42 i 49 dyrektywy Wyłatalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład stosował procedury dotyczące kompetencji i reputacji do oceny osób zatrudnianych przez usługodawcę lub podusługodawcę do celów związanych z wykonywaniem outsourcingowanych kluczowych funkcji.

1.36. Zgodnie z art. 42 i 49 dyrektywy Wyłatalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład wyznaczył spośród swoich pracowników osobę ponoszącą ogólną odpowiedzialność za outsourcingowaną kluczową funkcję, która będzie dysponowała odpowiednimi kompetencjami i reputacją oraz posiadała wystarczającą wiedzę i doświadczenie w zakresie outsourcingowanej kluczowej funkcji, aby być w stanie sprawdzać poziom jej świadczenia oraz wyniki osiągane przez usługodawcę.

Rozdział III: Zarządzanie ryzykiem

Wytyczna 15 – Rola organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego w ramach systemu zarządzania ryzykiem

1.37. Zgodnie z art. 44 dyrektywy Wyłatalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy zakładu ponosił ostateczną odpowiedzialność za zapewnienie skutecznego funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem, określenie apetytu na ryzyka oraz ustalenie ogólnych limitów tolerancji ryzyka, jak również za zatwierdzanie głównej strategii zarządzania ryzykiem i zasad zarządzania ryzykiem.

- 1.38. Zgodnie z art. 246 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy podmiotu odpowiedzialnego ponosił odpowiedzialność za zapewnienie efektywnego funkcjonowania systemu zarządzania ryzykiem całej grupy. System zarządzania ryzykiem powinien uwzględniać co najmniej:
- a) decyzje strategiczne i zasady zarządzania ryzykiem na poziomie grupy;
 - b) definicję apetytu na ryzyka na poziomie grupy oraz ogólnych limitów tolerancji ryzyka; oraz
 - c) środki służące identyfikacji, pomiarowi, zarządzaniu, monitorowaniu i kontroli ryzyka na poziomie grupy.
- 1.39. Zgodnie z art. 246 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby podmiot odpowiedzialny zapewnił zgodność tego rodzaju decyzji strategicznych i zasad ze strukturą grupy, jej wielkością oraz cechami charakterystycznymi podmiotów wchodzących w jej skład. Ponadto, aby zapewnił, że konkretne istotne działania podejmowane przez każdy podmiot w ramach grupy i związane z tymi działaniami ryzyko zostały odpowiednio uwzględnione; ponadto podmiot ten zapewnia ustanowienie zintegrowanego, spójnego i efektywnego systemu zarządzania ryzykiem grupy.

Wytyczna 16 – Zasady zarządzania ryzykiem

- 1.40. Zgodnie z art. 44 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić ustanowienie przez zakład zasad zarządzania ryzykiem, w których co najmniej:
- a) określono kategorie ryzyka i metody pomiaru ryzyka;
 - b) wyszczególniono, w jaki sposób zakład zarządza każdą kategorią, obszarem ryzyka i potencjalną agregacją ryzyk;
 - c) opisano związek między oceną ogólnych potrzeb w zakresie wypłacalności wskazanych w prospektywnej ocenie własnych ryzyk zakładu (przeprowadzonej na podstawie zasad ORSA), wymogami kapitałowymi przewidzianymi w odpowiednich przepisach oraz limitami tolerancji ryzyka ustanowionymi przez zakład;
 - d) ustanowiono limity tolerancji ryzyka dla wszystkich istotnych kategorii ryzyka zgodnie z ogólnym apetytem na ryzyko; oraz
 - e) opisano częstotliwość i zakres przeprowadzanych regularnie testów warunków skrajnych oraz opisano sytuacje, które powodowałyby przeprowadzenie testów warunków skrajnych *ad hoc*.

Wytyczna 17 – Funkcja zarządzania ryzykiem: ogólne zadania

- 1.41. Zgodnie z art. 44 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład zobowiązał osoby odpowiedzialne za funkcję zarządzania ryzykiem do przekazywania informacji na temat ryzyka, które

zostało uznane za potencjalnie istotne, organowi administrującemu, zarządzającemu lub nadzorczemu. Osoby odpowiedzialne za funkcję zarządzania ryzykiem powinny również przekazywać informacje na temat innych określonych obszarów ryzyka z własnej inicjatywy oraz na wniosek organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego.

1.42. Zgodnie z art. 246 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby podmiot odpowiedzialny zapewnił spójne wdrażanie zasad dotyczących ryzyka w ramach całej grupy.

Wytyczna 18 – Zasady zarządzania ryzykiem ubezpieczeniowym i ryzykiem związanym z tworzeniem rezerw

1.43. Zgodnie z art. 44 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zasady zarządzania ryzykiem stosowane przez zakład uwzględniały co najmniej następujące elementy związane z ryzykiem ubezpieczeniowym i ryzykiem związanym z tworzeniem rezerw:

- a) rodzaje i cechy charakterystyczne działalności ubezpieczeniowej, takie jak rodzaj ryzyka ubezpieczeniowego, które zakład jest gotowy zaakceptować;
- b) sposób zapewnienia odpowiedniego poziomu przypisu składki, wystarczającego do pokrycia oczekiwanych odszkodowań i kosztów;
- c) określenie ryzyka związanego ze zobowiązaniami ubezpieczeniowymi zakładu, w tym ryzyka związanego z wbudowanymi opcjami i gwarantowanymi wartościami wykupu w oferowanych produktach;
- d) zakres, w jakim zakład bierze pod uwagę ograniczenia związane z inwestycjami w procesie opracowywania nowego produktu ubezpieczeniowego oraz przy wyliczaniu kwoty składki; oraz
- e) zakres, w jakim zakład bierze pod uwagę reasekurację lub innego rodzaju techniki ograniczania ryzyka w procesie opracowywania nowych produktów ubezpieczeniowych.

Wytyczna 19 – Zasady zarządzania Ryzykiem operacyjnym

1.44. Zgodnie z art. 44 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zasady zarządzania ryzykiem stosowane przez zakład uwzględniały co najmniej następujące elementy związane z ryzykiem operacyjnym:

- a) wskazanie czynników ryzyka operacyjnego, na które zakład jest lub może być narażony, oraz ocena sposobu, w jaki można ograniczyć to ryzyko;
- b) działania podejmowane przez zakład i procedury wewnętrzne dotyczące zarządzania ryzykiem operacyjnym, uwzględniając wspierający je system IT; oraz
- c) limity tolerancji ryzyka ustanowione w odniesieniu do kluczowych obszarów ryzyka operacyjnego zakładu.

- 1.45. Zgodnie z art. 44 dyrektywy Wypłatność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład stosował procedury służące identyfikowaniu, analizowaniu i raportowaniu zdarzeń związanych z ryzykiem operacyjnym. W tym celu zakład powinien ustanowić system służący do gromadzenia informacji o zdarzeniach związanych z ryzykiem operacyjnym i monitorowania takich zdarzeń.
- 1.46. Zgodnie z art. 44 dyrektywy Wypłatność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby do celów zarządzania ryzykiem operacyjnym zakład opracowywał i analizował odpowiedni zestaw scenariuszy związanych z ryzykiem operacyjnym, stosując co najmniej następujące podejścia:
- a) wystąpienie błędu przy realizacji kluczowego procesu lub błędu pracownika bądź błędu systemu; oraz
 - b) wystąpienie zdarzeń zewnętrznych.

Wytyczna 20 – Kontrola i dokumentowanie technik ograniczania ryzyka

- 1.47. Zgodnie z art. 44 dyrektywy Wypłatność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby w celu zapewnienia prawidłowego stosowania reasekuracji i pozostałych technik ograniczania ryzyka zakład analizował, oceniał i dokumentował skuteczność wszystkich stosowanych technik ograniczania ryzyka.

Wytyczna 21 – Reasekuracja i pozostałe techniki ograniczania ryzyka – zasady zarządzania ryzykiem

- 1.48. Zgodnie z art. 44 dyrektywy Wypłatność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zasady zarządzania ryzykiem stosowane przez zakład uwzględniały co najmniej następujące elementy związane z technikami ograniczania ryzyka:
- a) wskazanie poziomu transferu ryzyka mieszczącego się w limitach ryzyka określonych przez zakład oraz wybranie najbardziej odpowiednich rozwiązań reasekuracyjnych, biorąc pod uwagę profil ryzyka danego zakładu;
 - b) zasady wyboru kontrahentów ograniczających ryzyko oraz procedur oceny i monitorowania wiarygodności kredytowej i zróżnicowania kontrahentów reasekuracyjnych;
 - c) procedury oceny efektywnego poziomu transferu ryzyka oraz określenie poziomu ryzyka bazowego; oraz
 - d) środki zarządzania płynnością służące rozwiązaniu wszelkich przypadków niedopasowania pomiędzy terminami dokonywania płatności odszkodowań a odzyskami od reasekuratorów.

Wytyczna 22 – Zasady zarządzania aktywami i pasywami

1.49. Zgodnie z art. 44 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zasady zarządzania ryzykiem stosowane przez zakład uwzględniały przynajmniej następujące elementy związane z zarządzaniem aktywami i pasywami:

- a) opis procedury służącej identyfikacji i ocenie różnych rodzajów niedopasowania między aktywami a pasywami, przynajmniej w zakresie terminów i walut;
- b) opis technik ograniczania ryzyka, z których należy korzystać, oraz wskazanie potencjalnego wpływu odpowiednich technik ograniczania ryzyka na zarządzanie aktywami i pasywami;
- c) opis sytuacji, w których dopuszcza się możliwość celowego niedopasowania aktywów i pasywów; oraz
- d) opis metody stosowanej przy przeprowadzaniu testów warunków skrajnych i testów scenariuszy oraz określenie częstotliwości przeprowadzania tego rodzaju testów.

Wytyczna 23 – Zasady zarządzania ryzykiem inwestycyjnym

1.50. Zgodnie z art. 44 i 132 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zasady zarządzania ryzykiem stosowane przez zakład uwzględniały co najmniej następujące elementy związane z inwestycjami:

- a) poziom bezpieczeństwa, jakości, płynności, rentowności i dostępności, jaki zakład chce uzyskać w odniesieniu do całego portfela aktywów, oraz sposób, w jaki zamierza to osiągnąć;
- b) jego limity ilościowe dotyczące aktywów i ekspozycji, w tym ekspozycji pozabilansowych, które są ustanowione, aby ułatwić zakładowi osiągnięcie pożądanego poziomu bezpieczeństwa, jakości, płynności, rentowności i dostępności portfela;
- c) kwestie związane z otoczeniem rynku finansowego;
- d) warunki, na których zakład może zastawiać lub pożyczać aktywa;
- e) związek między ryzykiem rynkowym i innymi rodzajami ryzyka w niekorzystnych scenariuszach;
- f) procedurę umożliwiającą przeprowadzenie odpowiedniej wyceny aktywów inwestycyjnych oraz ich weryfikację;
- g) procedury służące monitorowaniu realizacji inwestycji i przeprowadzaniu ich przeglądu w razie konieczności; oraz
- h) opis procedury wyboru aktywów, której zastosowanie leżałoby w najlepszym interesie ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia.

Wytyczna 24 – Zasady zarządzania ryzykiem płynności

1.51. Zgodnie z art. 44 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zasady zarządzania ryzykiem stosowane przez zakład uwzględniały przynajmniej następujące elementy związane z ryzykiem płynności:

- a) procedurę służącą określeniu poziomu niedopasowania między wpływami środków pieniężnych a wypływami środków pieniężnych, zarówno jeśli chodzi o aktywa, jak i pasywa, uwzględniając oczekiwane przepływy pieniężne z ubezpieczeń bezpośrednich i reasekuracji, takie jak odszkodowania, rezygnacje lub wykupy;
- b) określenie całkowitego zapotrzebowania płynnościowego w perspektywie krótko- i średnioterminowej, w tym ustalenie odpowiedniego zabezpieczenia przed utratą płynności na wypadek wystąpienia braku płynności;
- c) określenie poziomu i metody monitorowania aktywów płynnych, w tym sposobu ilościowego określania potencjalnych kosztów lub strat finansowych powstałych w konsekwencji wymuszonego upłynnienia;
- d) identyfikację kosztów alternatywnych narzędzi finansowania; oraz
- e) określenie wpływu oczekiwanych nowych rodzajów działalności na sytuację w zakresie płynności.

Rozdział IV: Zasada „ostrożnego inwestora” i system zarządzania

Wytyczna 25 – Zarządzanie ryzykiem inwestycyjnym

1.52. Zgodnie z art. 132 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład nie opierał się wyłącznie na informacjach dostarczanych przez strony trzecie, takie jak instytucje finansowe, podmioty zarządzające aktywami oraz agencje ratingowe. W szczególności, zakład powinien opracować swój własny zestaw kluczowych wskaźników ryzyka dostosowanych do zasad zarządzania ryzykiem inwestycyjnym i strategii biznesowej.

1.53. Przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych zakład powinien brać pod uwagę ryzyko związane z inwestycjami, nie zakładając z góry, że poziom ryzyka został w odpowiedni sposób ujęty w wymogach kapitałowych.

Wytyczna 26 – Ocena niestandardowej działalności inwestycyjnej

1.54. Zgodnie z art. 132 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby przed zrealizowaniem jakiegokolwiek inwestycji lub podjęciem jakiegokolwiek działalności inwestycyjnej o niestandardowym charakterze zakład przeprowadził ocenę obejmującą co najmniej:

- a) jego zdolność do zrealizowania inwestycji lub podjęcia działalności inwestycyjnej i zarządzania tą inwestycją lub działalnością;
- b) ryzyko związane szczególnie z daną inwestycją lub działalnością inwestycyjną oraz wpływ tej inwestycji lub działalności inwestycyjnej na profil ryzyka zakładu;
- c) spójność inwestycji lub działalności inwestycyjnej z interesem ubezpieczającego, ubezpieczonego, uposażonego lub uprawnionego z tytułu ubezpieczenia, ograniczeniami zobowiązań ustanowionymi przez zakład oraz efektywnym zarządzaniem portfelem; oraz
- d) wpływ inwestycji lub działalności inwestycyjnej na jakość, bezpieczeństwo, płynność, rentowność i dostępność całego portfela.

1.55. Zgodnie z art. 132 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, że zakład posiada procedury wymagające, aby w przypadku, gdy inwestycja lub działalność inwestycyjna wiąże się ze znacznym ryzykiem lub wymaga zmiany profilu ryzyka, funkcja zarządzania ryzykiem przekazała informacje na temat takiego ryzyka lub zmiany profilu ryzyka organowi administrującemu, zarządzającemu lub nadzorcemu zakładu.

Wytyczna 27 – Umowy związane z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym i umowy związane z wartością indeksu

1.56. Zgodnie z art. 44 i 132 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład wybierał inwestycje realizowane w ramach umów związanych z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym i umów związanych z wartością indeksu, mając na uwadze najlepszy interes ubezpieczających, ubezpieczonych, uposażonych lub uprawnionych z umów ubezpieczenia, z uwzględnieniem wszelkich ujawnionych celów prowadzonej polityki.

1.57. Zgodnie z art. 44 i 132 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby w przypadku prowadzenia działalności związanej z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym, zakład wziął pod uwagę ograniczenia związane z umowami związanymi z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym, w szczególności ograniczenia płynnościowe, i odpowiednio nimi zarządzał.

Wytyczna 28 – Aktywa niedopuszczone do obrotu na regulowanym rynku finansowym

1.58. Zgodnie z art. 44 i 132 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład wdrażał, zarządzał, monitorował i sprawował kontrolę nad procedurami związanymi z inwestycjami, które nie zostały dopuszczone do obrotu na regulowanym rynku finansowym, lub procedurami związanymi ze złożonymi produktami, których wartość trudno jest oszacować.

1.59. Zgodnie z art. 44 i 132 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład traktował aktywa dopuszczone do obrotu, ale niebędące przedmiotem obrotu lub będące przedmiotem nieregularnego obrotu w podobny sposób, jak aktywa niedopuszczone do obrotu na regulowanym rynku finansowym.

Wytyczna 29 – Instrumenty pochodne

1.60. Zgodnie z art. 44 i 132 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład, o ile korzysta z instrumentów pochodnych, wdrożył procedury zgodnie z obowiązującymi zasadami zarządzania ryzykiem inwestycyjnym, aby móc monitorować wyniki tych instrumentów pochodnych.

1.61. Zgodnie z art. 44 i 132 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład w przypadku wykorzystywania instrumentów pochodnych w celu ułatwienia efektywnego zarządzania portfelem, wykazał, w jaki sposób przyczyniają się one do poprawy jakości, bezpieczeństwa, płynności lub rentowności całego portfela bez poważnego osłabienia którejkolwiek ze wspomnianych cech.

1.62. Zgodnie z art. 44 i 132 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład w przypadku wykorzystywania instrumentów pochodnych w celu ograniczenia ryzyka lub jako techniki ograniczania ryzyka, dokumentował zasadność i wykazywał efektywność transferu ryzyka będącego konsekwencją zastosowania tych instrumentów .

Wytyczna 30 – Sekurytyzowane instrumenty finansowe

1.63. Zgodnie z art. 44 i 132 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby w przypadku, inwestowania w sekurytyzowane instrumenty finansowe, zakład zapewnił dobre zrozumienie i dostosowanie swoich interesów do interesów jednostki inicjującej lub jednostki sponsorującej.

Rozdział V: Wymagania w zakresie poziomu środków własnych a system zarządzania

Wytyczna 31 – Zasady zarządzania kapitałem

1.64. Zgodnie z art. 41 i 93 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić ustanowienie przez zakład zasad zarządzania kapitałem, uwzględniających co najmniej:

- a) opis procedury służącej zagwarantowaniu, że pozycje środków własnych, zarówno w momencie ich emisji, jak i w późniejszym okresie, będą spełniały wymogi obowiązującego systemu zarządzania kapitałem i

- podziału zysku oraz zostaną prawidłowo sklasyfikowane, o ile w obowiązującym systemie przewidziano taki obowiązek;
- b) opis procedury służącej monitorowaniu zgodności emisji pozycji środków własnych ze średnioterminowym planem zarządzania kapitałem;
 - c) opis procedury służącej zagwarantowaniu, że warunki korzystania z każdej pozycji środków własnych zostały określone w wyraźny i jednoznaczny sposób w zestawieniu z kryteriami obowiązującego systemu kapitałowego; oraz
 - d) opis procedur służących:
 - i. zagwarantowaniu, że wszystkie zasady lub uzgodnienia dotyczące zwykłego podziału dywidendy zostaną uwzględnione w ramach pozycji kapitałowej; oraz
 - ii. identyfikacji i dokumentowaniu przypadków, w których oczekuje się, że operacja podziału zysku uzyskanego z tytułu pozycji środków własnych zostanie opóźniona lub anulowana.

Wytyczna 32 – Średnioterminowy plan zarządzania kapitałem

- 1.65. Zgodnie z art. 41 i 93 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład opracował średnioterminowy plan zarządzania kapitałem, który byłby monitorowany przez organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy zakładu, i w którym wzięto by pod uwagę co najmniej:
- a) wszelkie planowane przypadki emisji akcji;
 - b) okres zapadalności, obejmujący zarówno umowne terminy zapadalności, jak i wszelkie przypadki umożliwiające wcześniejszą spłatę lub wykup pozycji środków własnych zakładu;
 - c) sposób, w jaki każdy przypadek wyemitowania, wykupu lub spłaty bądź inna forma wyceny pozycji środków własnych wpływa na kwestie związane ze stosowaniem jakichkolwiek limitów w ramach obowiązującego systemu kapitałowego; oraz
 - d) stosowanie zasad podziału zysku.
- 1.66. Zgodnie z art. 41 i 93 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby w ramach planu zarządzania kapitałem zakład wziął pod uwagę rezultaty stosowania systemu zarządzania ryzykiem oraz wyniki prospektywnej oceny własnych ryzyk (przeprowadzonej w oparciu o zasady ORSA).

Rozdział VI: Kontrola wewnętrzna

Wytyczna 33 – Środowisko kontroli wewnętrznej

- 1.67. Zgodnie z art. 46 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład promował znaczenie przeprowadzania odpowiednich mechanizmów kontroli wewnętrznych, dopilnowując, aby wszyscy pracownicy zdawali sobie sprawę z roli, jaką odgrywają w systemie kontroli wewnętrznej. Podejmowane działania kontrolne powinny być proporcjonalne do poziomu ryzyka związanego z działalnością i procesów poddawanych kontroli.
- 1.68. Zgodnie z art. 246 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby podmiot odpowiedzialny zapewnił spójne wdrażanie systemów kontroli wewnętrznej w ramach całej grupy.

Wytyczna 34 – Monitorowanie i raportowanie

- 1.69. Zgodnie z art. 46 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład ustanowił mechanizmy monitorowania i raportowania funkcjonujące w ramach systemu kontroli wewnętrznej zakładu dostarczały organowi administrującemu, zarządzającemu i nadzorcemu informacji o istotnym znaczeniu dla procesu decyzyjnego.

Rozdział VII: Funkcja audytu wewnętrznego

Wytyczna 35 – Niezależność

- 1.70. Zgodnie z art. 47 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład ustanowił, iż przy przeprowadzaniu audytu wewnętrznego oraz przy ocenianiu i przekazywaniu informacji na temat wyników audytu, funkcja audytu wewnętrznego nie podlega wpływowi organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego zakładu, które mogłyby mieć negatywny wpływ na jej niezależność i bezstronność.

Wytyczna 36 – Zasady dotyczące audytu wewnętrznego

- 1.71. Zgodnie z art. 41 i 47 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zasady dotyczące audytu wewnętrznego stosowane przez zakład obejmowały co najmniej następujące elementy:
- a) warunki, które należy spełnić, aby móc zwrócić się do funkcji audytu wewnętrznego o wyrażenie jej opinii w danej kwestii lub o udzielenie wsparcia, bądź też o wykonanie innego rodzaju zadań dodatkowych;
 - b) w odpowiednich przypadkach, regulacje wewnętrzne określające procedury, których osoba odpowiedzialna za funkcję audytu wewnętrznego jest zobowiązana przestrzegać przed przekazaniem odpowiednich informacji krajowemu organowi nadzoru; oraz
 - c) w odpowiednich przypadkach, kryteria rotacji zadań pracowników.

1.72. Zgodnie z art. 41 i 246 dyrektywy Wyłłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby podmiot odpowiedzialny zapewnił, aby zasady przeprowadzania audytu na poziomie grupy opisywały, w jaki sposób funkcja audytu wewnętrznego:

- a) koordynuje działania grupy w zakresie przeprowadzania audytu wewnętrznego; oraz
- b) zapewnia zgodność z wymogami dotyczącymi audytu wewnętrznego na poziomie grupy.

Wytyczna 37 – Zadania funkcji audytu wewnętrznego

1.73. Zgodnie z art. 47 dyrektywy Wyłłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład wymagał, aby funkcja audytu wewnętrznego co najmniej:

- a) ustanawiała, wdrażała i utrzymywała plan audytu określający działania w zakresie audytu, jakie należy podjąć w nadchodzących latach, biorąc pod uwagę ogół działalności i system zarządzania zakładu;
- b) stosowała podejście oparte na ryzyku przy wyznaczaniu priorytetów;
- c) przedstawiała plan audytu organowi administrującemu, zarządzającemu lub nadzorcemu zakładu;
- d) wydawała raport z audytu wewnętrznego dla organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego na podstawie wyników działań przeprowadzonych zgodnie z lit. a), zawierający poczynione ustalenia oraz zalecenia, w tym przewidywany czas na usunięcie wad oraz osoby odpowiedzialne za ich usunięcie, jak również informacje dotyczące wypełnienia zaleceń audytu;
- e) przynajmniej raz do roku przedstawiała organowi administrującemu, zarządzającemu lub nadzorcemu raport z audytu wewnętrznego; oraz
- f) weryfikowała zgodność z decyzjami podejmowanymi przez organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy zakładu na podstawie zaleceń, o których mowa w lit. d).

1.74. Zgodnie z art. 47 dyrektywy Wyłłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, w razie konieczności, aby zakład ustanowił, iż funkcja audytu wewnętrznego dysponowała możliwością przeprowadzania audytów, które nie zostały uwzględnione w planie audytu.

Rozdział VIII: Funkcja aktuarialna

Wytyczna 38 – Zadania funkcji aktuarialnej

1.75. Zgodnie z art. 48 dyrektywy Wyłłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład podjął odpowiednie środki służące do zarządzania potencjalnym konfliktem interesów w przypadku, gdyby zakład

zdecydował się poszerzyć zakres zadań i działań realizowanych przez funkcję aktuarialną o inne zadania i działania nieprzypisane wprost funkcji aktuarialnej.

- 1.76. Zgodnie z art. 246 dyrektywy Wyłatalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby podmiot odpowiedzialny zobowiązał funkcję aktuarialną do wydania dodatkowej opinii na temat zasad reasekuracji i programu reasekuracji dla całej grupy.

Wytyczna 39 – Koordynacja wyliczania wysokości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych

- 1.77. Zgodnie z art. 48 dyrektywy Wyłatalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład wymagał, iż funkcja aktuarialna wskazuje wszelkie przypadki niezgodności z wymogami ustanowionymi w art. 76–85 dyrektywy Wyłatalność II dotyczącymi wyliczania wysokości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i proponuje stosowne korekty.
- 1.78. Zgodnie z art. 48 dyrektywy Wyłatalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład wymagał, iż funkcja aktuarialna objaśnia wszelki istotny wpływ zmian w danych, metodach lub założeniach na wysokość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, który nastąpił pomiędzy datami, na które przeprowadza się wycenę, jeżeli wysokość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych wyznaczana jest już w oparciu o przepisy dyrektywy Wyłatalność II. Zgodnie z art. 48 dyrektywy Wyłatalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby funkcja aktuarialna w zakładzie zapewniła również stabilność modeli wyceny w kontekście niewielkich zmian wprowadzonych w parametrach tych modeli wyceny.

Wytyczna 40 – Jakość danych

- 1.79. Zgodnie z art. 48 dyrektywy Wyłatalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład wymagał, iż funkcja aktuarialna przeprowadza ocenę zgodności danych wewnętrznych i zewnętrznych wykorzystywanych do wyliczania wysokości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych z normami w zakresie jakości danych określonymi w dyrektywie Wyłatalność II. W odpowiednich przypadkach funkcja aktuarialna przedstawia zalecenia dotyczące wewnętrznych procedur służących poprawie jakości danych w celu zagwarantowania, że zakład będzie w stanie spełnić odpowiedni wymóg przewidziany w dyrektywie Wyłatalność II po jej wdrożeniu.

Wytyczna 41 – Zasady dotyczące przyjmowania ryzyka do ubezpieczenia oraz umów reasekuracji

- 1.80. Zgodnie z art. 48 dyrektywy Wyłatalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład wymagał, iż przedstawiając swoją opinię dotyczącą zasad przyjmowania ryzyka do ubezpieczenia oraz umów reasekuracji, funkcja aktuarialna bierze pod uwagę powiązania między nimi a poziomem rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

Wytyczna 42 – Funkcja aktuarialna zakładu stosującego model wewnętrzny objęty procesem przedaplikacyjnym

1.81. Zgodnie z art. 48 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby podczas procesu przedaplikacyjnego zakład wymagał, aby funkcja aktuarialna wносиła wkład w zakresie określenia ryzyk w zakresie swoich kompetencji. Ponadto, funkcja aktuarialna powinna wnosić wkład w odniesieniu do tego, w jaki sposób są ustalane zależności pomiędzy tymi ryzykami, a także zależności pomiędzy tymi ryzykami oraz pozostałymi ryzykami.

Wytyczna 43 – Raportowanie aktuarialne do organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego

1.82. Zgodnie z art. 48 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład wymagał, iż funkcja aktuarialna raportowała na piśmie do organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego. Raportowanie powinno zawierać informacje na temat wszystkich istotnych zadań zrealizowanych przez funkcję aktuarialną, ich rezultatów, z wyraźnym wskazaniem wszelkich niedoskonałości i przedstawieniem zaleceń dotyczących sposobu ich wyeliminowania.

Rozdział IX: Outsourcing

Wytyczna 44 – Podstawowe i ważne funkcje i czynności operacyjne

1.83. Zgodnie z art. 49 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład określał i udokumentował, czy funkcja lub czynność podlegająca outsourcingowi jest funkcją lub czynnością podstawową lub ważną, biorąc pod uwagę, czy dana funkcja lub czynność jest istotna dla działalności zakładu tj. nie byłby on w stanie świadczyć swoich usług na rzecz ubezpieczających, jeżeli nie byłaby ona wykonywana.

Wytyczna 45 – Przyjmowanie ryzyka do ubezpieczenia (underwriting)

1.84. Zgodnie z art. 49 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby w przypadku pośrednika ubezpieczeniowego niebędącego pracownikiem zakładu, upoważnionego do przyjmowania ryzyka do ubezpieczenia lub ustalania odszkodowań w imieniu zakładu ubezpieczeń i na jego rachunek, zakład zobowiązał takiego pośrednika do zapewnienia zgodności prowadzonej przez niego działalności z wymogami w zakresie outsourcingu.

Wytyczna 46 – Outsourcing wewnątrzgrupowy

1.85. Zgodnie z art. 49 dyrektywy Wypłacalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby w przypadku outsourcingu kluczowych funkcji w ramach

grupy, podmiot odpowiedzialny dokumentował, które funkcje zostały przypisane do poszczególnych podmiotów prawnych, oraz dopilnował, aby tego rodzaju umowy nie wpłynęły negatywnie na zdolność zakładu do wykonywania kluczowych funkcji.

Wytyczna 47 – Spisane zasady dotyczące outsourcingu

1.86. Zgodnie z art. 41 i art. 49 dyrektywy Wyłatalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby zakład, który korzysta z outsourcingu lub rozważa możliwość skorzystania z outsourcingu, uwzględnił w opracowywanych przez siebie zasadach podejście i procedury dotyczące outsourcingu od momentu zawarcia do momentu rozwiązania umowy. Obejmuje to w szczególności:

- a) kryteria klasyfikowania funkcji lub czynności jako ważnej lub podstawowej;
- b) sposób wyboru usługodawcy oferującego usługi o odpowiedniej jakości, a także jak często przeprowadzana jest ocena wypełniania przez niego jego obowiązków oraz uzyskiwanych wyników;
- c) szczegółowe informacje, które należy zawrzeć w pisemnej umowie o świadczenie usługi z usługodawcą; oraz
- d) plany awaryjne związane z prowadzoną działalnością, w tym strategię wyjścia dotyczące podstawowych lub ważnych funkcji lub czynności podlegających outsourcingowi.

Sekcja III: Szczegółowe wymogi dla grup w zakresie zarządzania

Wytyczna 48 – Podmiot odpowiedzialny

1.87. Zgodnie z art. 246 dyrektywy Wyłatalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby dominujący zakład ubezpieczeń lub reasekuracji bądź ubezpieczeniowa spółka holdingowa wskazała podmiot odpowiedzialny i przedstawiła odpowiedni raport w tym zakresie organowi sprawującemu nadzór nad grupą.

Wytyczna 49 – Odpowiedzialność za ustanowienie wewnętrznych wymogów dotyczących zarządzania

1.88. Zgodnie z art. 246 dyrektywy Wyłatalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby podmiot odpowiedzialny ustanowił odpowiednie wewnętrzne wymogi dotyczące zarządzania obowiązujące wszystkich członków grupy i dostosowane do jej struktury, rodzaju prowadzonej przez nią działalności oraz ryzyka, na jakie narażona jest grupa i powiązane z nią podmioty, oraz opracował odpowiednią strukturę i sposób organizacji systemu zarządzania ryzykiem na poziomie grupy, dokonując wyraźnego podziału

zakresu odpowiedzialności pomiędzy wszystkie podmioty wchodzące w skład grupy.

- 1.89. Zgodnie z art. 246 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby przy ustanawianiu własnego systemu zarządzania podmiot odpowiedzialny nie ograniczył zakresu odpowiedzialności organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego jakiegokolwiek podmiotu wchodzącego w skład grupy.

Wytyczna 50 – System zarządzania na poziomie grupy

1.90. Zgodnie z art. 246 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby podmiot odpowiedzialny:

- a) opracował odpowiednie i skuteczne narzędzia, procedury oraz określił zakres obowiązków i odpowiedzialności, aby móc sprawować nadzór nad systemem zarządzania ryzykiem i systemem kontroli wewnętrznej na poziomie poszczególnych podmiotów i kierować tymi systemami;
- b) ustanowił strukturę raportowania grupy, a także opracował wydajne systemy zapewniające zarówno oddolny, jak i odgórny przepływ informacji w ramach grupy;
- c) gromadził i przekazywał wszystkim podmiotom wchodzącym w skład grupy ubezpieczeniowej informacje na temat narzędzi wykorzystywanych do identyfikowania, pomiaru, monitorowania, zarządzania i raportowania wszystkich czynników ryzyka, na które narażona jest grupa; oraz
- d) brał pod uwagę interesy wszystkich podmiotów należących do grupy oraz uwzględniał sposób, w jaki interesy te przyczyniają się do realizacji wspólnego celu grupy rozumianej w perspektywie długoterminowej.

Wytyczna 51 – Czynniki ryzyka wywierające istotny wpływ na poziomie grupy

1.91. Zgodnie z art. 246 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby podmiot odpowiedzialny uwzględnił w stosowanym przez siebie systemie zarządzania ryzykiem czynniki ryzyka występujące zarówno na poziomie poszczególnych podmiotów, jak i na poziomie grupy, a także ich wzajemne powiązania. W szczególności:

- a) ryzyko reputacji oraz ryzyko związane z transakcjami przeprowadzanymi wewnątrz grupy, jak również koncentracja ryzyka, w tym ryzyko zarażenia, na poziomie grupy;
- b) zależności między czynnikami ryzyka związanymi z prowadzeniem działalności za pośrednictwem różnych podmiotów podlegających różnym jurysdykcjom;
- c) ryzyko związane z jednostkami zlokalizowanymi w państwach trzecich;

- d) ryzyko związane z nieregulowanymi podmiotami; oraz
- e) ryzyko związane z innymi podmiotami objętymi regulacją.

Wytyczna 52 – Zarządzanie ryzykiem grupowym

- 1.92. Zgodnie z art. 246 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby podmiot odpowiedzialny wspierał w ramach stosowanego przez siebie systemu zarządzania ryzykiem na poziomie grupy poprzez odpowiednie procesy i procedury identyfikację, mierzenie, zarządzanie, monitorowanie i przekazywanie informacji na temat ryzyk, na jakie narażona jest lub może być grupa oraz poszczególne podmioty wchodzące w jej skład.
- 1.93. Zgodnie z art. 246 dyrektywy Wyłącalność II właściwe krajowe organy nadzoru powinny zapewnić, aby podmiot odpowiedzialny upewnił się, że struktura i sposób organizacji systemu zarządzania ryzykiem grupy nie ograniczają prawnej zdolności zakładu do wywiązywania się z ciężących na nim zobowiązań prawnych, regulacyjnych i umownych.

Zasady dotyczące zgodności i sprawozdawczości

- 1.94. Niniejszy dokument zawiera wytyczne opublikowane zgodnie z przepisami art. 16 rozporządzenia ustanawiającego EIOPA. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia ustanawiającego EIOPA właściwe krajowe organy nadzoru dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do odpowiednich wytycznych i zaleceń.
- 1.95. Właściwe krajowe organy nadzoru stosujące się lub zamierzające się stosować do treści niniejszych wytycznych powinny w odpowiedni sposób włączyć je do swoich ram regulacyjnych lub nadzorczych.
- 1.96. Właściwe krajowe organy nadzoru przekazują EIOPA odpowiednie informacje o tym, czy stosują się lub zamierzają się stosować do treści niniejszych wytycznych, podając przyczyny ewentualnej odmowy stosowania się do ich treści, w ciągu 2 miesięcy od daty ich publikacji.
- 1.97. W przypadku nieprzekazania odpowiednich informacji w tym terminie EIOPA uzna, że właściwe krajowe organy nadzoru nie wywiązały się ze spoczywającego na nich obowiązku w zakresie sprawozdawczości.

Postanowienia końcowe i przegląd

- 1.98. Niniejsze wytyczne podlegają przeglądowi EIOPA.